

[Dræbye]

har indbragt det danske lovforslag for EF-Domstolen.

Tinning (VS):

Det svar, som hr. Dræbye omtaler, var formentlig et svar til mig, men det kan sådan set være lige meget – det var nemlig ikke rigtig noget svar alligevel. Jeg ville godt høre præcist, om det er sådan, at man kan sige, at den udvidelse, der er tale om, faktisk i dagens priser svarer til, at man kan lave 2 spillefilm og 3 kortfilm mere om året, om det kan udtrykkes så tilpas enkelt. Hvis det kan det, synes jeg, at vi har ligesom et overblik over omfanget af denne udvidelse.

I øvrigt vil jeg blot sige, at det er da rigtigt, at man kan håbe, og det er også rigtigt, at håbet er lysegrønt, og at det er blevet tyndere og tyndere lige siden 1972-73, hvor krisen for alvor slog igennem. Vi nærer ikke noget håb om eller nogen tro på, at der med den økonomiske politik, man i dag fører, skulle vise sig mulighed for at udvide disse rammer inden for de nærmest kommende år.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg beder hr. Dræbye undskylde og takker for tålmodigheden.

Vi er ikke vidende om, at der skulle være indbragt nogen sag for EF-Domstolen om Danmarks filmstøttelov. Der har været meningsudvekslinger i forhold til Kommissionen, og det er dér, sagen står.

Til hr. Tinning kan jeg sige til slut: nej, så tilpas enkelt og firkantet kan det ikke udtrykkes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

[Af Gammelgaard (KF) m.fl.]

(Lovforslag nr. L 115. Fremsat 16/2 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Den 27. januar i år behandlede vi her i folketinget et spørgsmål fra hr. Gammelgaard. Spørgsmålet gik ud på, om regeringen ville ophæve bestemmelsen i den kommunale ejendomsskattelov om, at en kommune skal fastsætte grundskyldpromillen til mindst 10, hvis blot én skatteyder har ramt skatte loftet.

Hr. Gammelgaard fandt i sin begrundelse for spørgsmålet, at bestemmelsen er et uacceptabelt indgreb i den kommunale selvbestemmelsesret, og dermed, at borgerne i de pågældende kommuner behandles på urimelig måde med hensyn til ejendomsbeskatningen.

Jeg svarede dengang, at bestemmelsen i nogle tilfælde fører til sådanne forhøjelser af ejendomsskatten, at regeringen overvejer at erstatte bestemmelsen med en eller anden form for generelle, lempelige rammer for den kommunale ejendomsbeskatning, og samtidig nævnte jeg, at den nuværende bestemmelses 10 promille nok er en for høj sats for en sådan minimumsgrænse.

Regeringen kan imidlertid ikke tilslutte sig det foreliggende lovforslag, og jeg skal begrunde hvorfor.

Man indførte i sin tid den omhandlede regel, fordi man fandt det mindre rimeligt, at en kommune holder sin grundskyldpromille på et meget lavt niveau, samtidig med at den udskriver indkomstskat med en så høj procent, at staten skal træde til med en lempelse af indkomstskatten for skatteydere i kommunen. Der ligger heri en lighedsbetragtning, der sikrer borgerne en vis ensartethed i forholdet mellem indkomst- og grundbeskatningen, uanset hvor de bor. En sådan sammenhæng må efter regeringens opfattelse oprettholdes i en eller anden form. Vi kan derfor ikke medvirke til at ophæve den nugældende

[Indenrigsministeren]

bestemmelse uden at sætte noget andet i stedet.

Regeringens overvejelser går som nævnt i retning af at indføre generelle, lempelige rammer for den kommunale grundbeskatning. Det bærende i disse tanker vil dog være at skabe en mere ensartet ejendomsbeskatning, uanset i hvilken kommune man bor. Vi har imidlertid fundet det nødvendigt at udskyde tidspunktet for fremsættelse af lovforslag til næste samling, så ændringen får virkning fra og med skatteåret 1984. Det skyldes først og fremmest vanskeligheder ved at opnå en rimelig lighed i grundbeskatningen uden samtidig i urimelig grad at forringe bestemte kommunetypers økonomi.

Hele dette problem overvejes for tiden i et embedsmandsudvalg om kommunernes finansiering, et udvalg, der bl.a. har til opgave at overveje, hvordan ejendomsskatter kan indgå på en mere rimelig måde i et velfungerende kommunalt finansieringssystem. Udvalget skal også stille forslag til løsning af byrdefordelingsmæssige problemer, der kan opstå i tilknytning til tilskuds- og udlignings-systemerne. Kort sagt, vi må se denne sag i en større sammenhæng, som vi ikke i dette øjeblik endnu er i stand til at præsentere folketinget for.

Løvig Simonsen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Egon Jensen, er forhindret i at være til stede i folketinget i dag, skal jeg forelægge hans bemærkninger til det fremsatte lovforslag.

De konservatives lovforslag går ud på, at man skal ophæve bestemmelsen om, at en kommune ikke mere som nu skal udskrive 10 promille i grundskyld, hvis blot én skatteyder i kommunen støder mod det såkaldte skatte-loft. Umiddelbart kan det synes urimeligt, at det er sådan, men det skyldes altså bl.a., at man i kommunen har lagt større vægt på indkomstskatten i forhold til grundskatten, så at man af den grund støder imod loftet.

Indenrigsministeren har allerede sagt, at han er opmærksom på problemet, og at han overvejer at erstatte bestemmelsen med en eller anden form for lempelige regler for kommunal ejendomsbeskatning, og har anført, at 10 promille nok er for høj en sats. Socialdemokratiet mener, at der bør være en sammenhæng mellem indkomst- og grundbe-

skatning, og derfor kan man ikke uden videre ophæve denne bestemmelse, selv om man har sympati for noget sådant.

Vi ønsker at skabe en mere ensartet ejendomsbeskatning, uanset hvor man bor. Det har noget at gøre med en minimums- og en maksimumsbeskatning på dette område.

Ministerens mener, at det er nødvendigt, at tidspunktet for en sådan omlægning må være fra og med skatteåret 1984, hvilket vi er tilfredse med. Det er et vanskeligt arbejde at finde en retfærdig ordning i forhold til de forskellige kommuner, og vi afventer embedsmandsudvalgets betænkning, hvor man også skal tage hensyn til byrdefordeling, udligning og tilskudsbestemmelser.

Det er altså for tidligt at tage stilling nu på baggrund af et meget forenklet lovforslag.

Ivar Hansen (V):

Lovforslaget svarer til et ligelydende forslag, venstre fremsatte i sidste folketingssamling, og jeg kunne for så vidt derfor henholde mig til, hvad jeg sagde ved den lejlighed. Vi kan da kun sige tak til de konservative, fordi de nu har fremsat forslaget i denne samling, for vi finder det væsentligt, at den sag fortsat bliver gjort til genstand for en politisk drøftelse i folketinget.

Jeg vil gerne sige, at efter vores opfattelse er den 10 promilles regel et forældet element i vores grundbeskatningslovgivning. Jeg lagde i øvrigt også mærke til, at ministeren var enig i, at denne 10 promilles grænse nok var for høj. Efter vores opfattelse burde man afskaffe den nu. Det burde man i øvrigt have gjort for længe siden.

Jeg erindrer, at indenrigsministeren, sidst vi behandlede denne sag – i hvert fald så vidt jeg husker – nærmest var af den opfattelse, at problemet med de 10 promille ville blive et problem for færre kommuner i fremtiden. Jeg vil gerne spørge ministeren, om man fortsat er af den opfattelse. Efter venstres mening må denne 10 promilles regel skønnes at blive et problem for flere og flere kommuner i den nærmeste fremtid.

Efter venstres opfattelse bør der ikke gennemføres en lovgivning, som begrænser kommunernes frihed med hensyn til udskrivning af primærkommunal grundskyld. Jeg vil således gerne sige til ministeren allerede nu, at vi er i venstre absolut ikke tilhængere af, at

[Ivar Hansen]

man skal gå ind med en lovgivningsmæssig regulering, således at den kommunale grundbeskatning bliver ens i alle kommuner. Det ønsker vi fortsat skal være en primærkommunal frihed.

Jeg vil i øvrigt gerne i den forbindelse gøre opmærksom på det forslag, venstre tidligere har fremsat om, at man kunne opdele grundværdierne i kommunerne i forskellige kategorier, eksempelvis erhvervsjendomme, parcelhuse, områder med ubebyggede grunde osv., og tillade kommunerne at opkræve en forskellig grundskyldpromille for de forskellige grundtyper.

Det ligger formentlig klart i det, jeg allerede har sagt, at vi nu håber, at dette forslag kan samle et flertal i Folketinget. Vi behøver ikke afvente det, ministeren nævner. Vi kan ikke acceptere begrundelsen, nemlig at denne sag skal ses i sammenhæng med en række andre ting. Denne 10 promilles regel er en oplagt urimelighed, som hurtigst muligt bør afskaffes.

Agerschou (SF):

Som før sagt heroppefra tvinger denne regel de kommuner, der rammer skatteloftet i indkomstskatten, til at opkræve mindst 10 promille i grundskyld. Selv om vi kan medgive forslagsstillerne, at reglen er noget firkanteret, kan vi ikke uden videre støtte, at den ophæves.

Tang Sørensen (FP):

Lad mig starte med at sige, at lovforslaget, der ligger her, er godt, uanset hvem der har fremsat det.

I forbindelse med lovforslaget er der en række kommunalpolitiske spørgsmål, man kan stille sig selv. Der er også, kan jeg forstå på indenrigsministeren, et fordelings spørgsmål eller nogle lighedsbetragtninger, som kommer ind i indenrigsministerens bedømmelse af lovforslaget. Lad os se på, hvad der er sket inden for det sidste års tid. I 1981 vedtog et flertal her i Folketinget, at fradragretten for ejendomsskatter over en 4-årig periode skulle aftrappes. Den anden dag lagde et flertal op til, at vedligeholdelsesudgifterne på landmændenes stuehuse nu skulle have samme status som parcelhusene, nemlig et standardfradrag på ca. 2.000 kr.

Der er altså mange momenter her, der indicerer, at vi bør vedtage lovforslaget. Den gældende regel virker urimeligt i en række kommuner, og antallet af kommuner, der bliver nødt til at indføre denne grundbeskatning på 10 promille, vil i de kommende år vise en stigende tendens. Jeg synes, det er urimeligt over for erhvervslivet – her tænker jeg først og fremmest på landbrugserhvervet, som jo i disse tider har meget hårde vilkår at kæmpe imod – at man i en kommune, hvor forholdene er sådan, at der er en enkelt borger, der støder imod skatteloftet, skal tvinges til at indføre en grundskyld, der er på mindst 10 promille.

Vi ønsker fra fremskridtspartiet ikke nogen maksimalgrænse eller nogen minimalgrænse, vi ønsker, at grundskatterne skal afskaffes. Derfor vil vi henstille til indenrigsministeren, at han ikke kommer med nogle grænser, hverken øvre eller nedre, i den kommende tid, men at han kommer med et forslag, eventuelt sammen med sin landbrugsminister, der går ud på, at den kommunale og den amtskommunale grundskyld helt bortfalder.

Grethe Lyngs (CD):

Jeg kan på centrum-demokraternes vegne sige, at vi er ganske enige med forslagsstillerne i dette lovforslag. Den urimelighed, som man her peger på, er jo ved forskellige lejligheder erkendt fra flere ministre, og tiden må nu være inde til at afskaffe denne bestemmelse.

Samtidig vil jeg dog sige, at hvis ministeren som betaling for dette vil indføre en minimumsgrænse for den kommunale grundskyldpromille, bliver det uden CDs stemmer. Vi synes, det er en god idé, det er en hjælp til landbruget, når man i visse kommuner helt afskaffer grundskylden.

CDs primære ønske er en total afskaffelse af grundskatterne, og især for landbrugets produktionsjord må der nu snart kunne samles et flertal for at gennemføre en virkelig lempelse.

Vi opfatter altså dette forslag som et positivt skridt og tilsiger vor fulde støtte til en hurtig udvalgsbehandling.

Dræbye (RV):

[Dræbye]

Mit partis ordfører, fru Aase Olesen, kan ikke være til stede, og jeg skal derfor meget kort konstatere, at vi ikke isoleret set kan gå ind for lovforslaget. Vi har ved tidligere lejligheder erklæret os enige i, at der et problem, som skal finde en løsning, men vi skal også have fundet ud af, hvad der skal sættes i stedet. Det giver lovforslaget ikke svar på.

Tinning (VS):

Heller ikke vores ordfører kan være til stede i dag, men både på hans og på hele vort partis vegne skal jeg rette en varm tak til forslagsstillerne for nogle rimeligt klare bemærkninger, som gør det rimeligt nemt for os at tage stilling.

Der står helt enkelt, at den bestemmelse, som vi her diskuterer, 10 promilles reglen, har betydet, at der er 8 kommuner, der imod deres ønsker har måttet hæve grundskyldpromillen, og reglen har betydet, at 14 andre kommuner ikke har kunnet nedsætte grundskyldpromillen til under 10. Det har vi såmænd ikke det fjerneste imod. Derfor kan jeg love, at vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at forhindre dette forslag i at blive vedtaget.

Indenrigsministeren talte om generelt lempeligere rammer for den kommunale grundbeskatning og sagde noget med, at en nedre 10 promilles grænse nok er for høj. Når indenrigsministeren engang måtte vide, hvad det er, regeringen har tænkt sig at foreslå på dette felt, lyder det heller ikke som noget, vi kan støtte.

Steffensen (KrF):

Det er åbenbart et forslag, som flere partier med mellemrum har fremsat. Det gør ikke forslaget ringere på nogen måde.

Kristeligt folkeparti har megen sympati for dette forslag, og vi kan tilsige en velvillig behandling af forslaget. Der er fremført en lang række argumenter fra forskellige partier; der er ingen grund til at gentage dem, men vi ser meget gerne, at lovforslaget bliver gennemført.

Gammelgaard (KF):

Nu har et par af ordførerne sagt, at lovforslaget er godt, uanset hvem der har fremsat det. Det synes jeg vi skal holde fast i. Jeg takker for den positivitet, der fra en række sider er kommet til udtryk her i salen over

for forslaget om en ophævelse af denne minimumsgrundskyldpromille på 10.

Det er rigtigt, som det er nævnt i bemærkningerne, at 8 kommuner imod deres ønsker måtte hæve grundskyldpromillen i 1982. Det vil altså sige, at man i de pågældende kommuner har været tvunget til at opkræve mere i grundskyld, end man har ønsket. Derudover har bestemmelsen haft betydning for 14 andre kommuner, der ikke, hvis de ellers ville, kunne nedsætte grundskyldpromillen til under 10. Vi finder, at problemet er af så alvorlig karakter, at der her og nu må lovgives, således at vi får ophævet denne 10 promilles grænse.

Det forekommer specielt urimeligt at have bestemmelsen om, at såfremt én skatteyder i en kommune støder imod skatteloftet, skal kommunen fastsætte grundskyldpromillen til de 10, når vi tager i betragtning, at folketinget nu med et flertal har vedtaget at afskaffe fradraget for ejendomsskatter og der derefter er blevet udstedt et cirkulære, som henstiller til kommunerne at fastholde ejendomsbeskatningen på et uændret provenu. Det ville være meget enkelt at komme ud over de problemer, der også rejser sig i den forbindelse, hvis man vedtager det foreliggende lovforslag.

Det vil naturligvis være et fremskridt, såfremt denne lovpligtige minimumsgrænse på 10 bliver lavere, men jeg må alligevel fremhæve, at det er det konservative folkepartis principielle synspunkt, at der ikke skal være en lovgivning, som begrænser den kommunale selvbestemmelsesret på dette område. Det vil sige, at kommunerne også må have lejlighed til at sætte grundskyldpromillen til nul.

Jeg håber på, at vi i udvalget kan nå frem til en hurtig og effektiv løsning på det rejste problem, og ser frem til, at man allerede for det kommende indkomstår kan få en løsning af dette, som er ret så betydningsfuldt for en række kommuner og for de borgere, som bor der.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg har kun fire korte bemærkninger at gøre.

Jeg noterede mig, at hr. Ivar Hansen havde en vis tvøen i stemmen, da han sagde, at han mente at kunne huske, at jeg havde stillet i udsigt, at det ville blive færre kommu-

[Indenrigsministeren]

ner, der ville blive belastet af 10 promilles reglen. Jeg mener altså ikke, at jeg har sagt sådan. Jeg tror nok, jeg hele tiden har set, at så længe man havde 10 promilles reglen, var der en mulighed for, at flere kommuner kunne blive omfattet af den. Jeg tror ikke, at jeg har stillet i udsigt, at det ville blive færre. Men vi kan jo slå op og se, om jeg har sagt det på den måde.

Hr. Ivar Hansen sagde også, at venstre ikke ville være med til at gøre grundbeskatningen ens i primærkommunerne. Det vil vi heller ikke, men vi vil godt være med til at sige, at der er en øvre grænse for, hvor hårdt den beskatningsform må bruges, og at der også må være en nedre grænse for, hvor lidt den må bruges, for det er en rimelig beskatningsform. Jeg er fuldstændig klar over, at så længe der ikke er et forslag at diskutere, må vores diskussion blive en generel diskussion. Jeg tror, at i det øjeblik man får præsenteret forslaget i en helhed, dvs. sammen med en række andre forslag, der skal omlægge de finansieringsmuligheder, kommunerne har, så vil man se, at den tanke måske ikke er så helt ved siden af. Det er altså ikke en tanke om at gøre grundbeskatningen ens i primærkommunerne. Der vil under alle omstændigheder blive et betydeligt spillerum.

Jeg tror, det er rigtigt at vente med at vurdere forslaget, indtil man kender den endelige udformning og det endelige resultat af de overvejelser, der foregår på landbrugsområdet. I det hele taget er det ikke særlig hensigtsmæssigt at tage de enkelte dele af store, sammenhængende komplekser ud og vurdere dem hver for sig og tage stilling til dem hver for sig og beslutte dem hver for sig. Det er sjældent særlig hensigtsmæssigt. Det er i alt fald givet, at det fremmer helhedsbetragtningerne, og det fremmer formentlig også den gensidige forståelse for hinandens synspunkter, hvis man ser tingene i en helhed. Det er det, jeg lægger op til for mit vedkommende på dette punkt.

Det blev nævnt, at urimeligheden er erkendt af flere ministre. Det var CDs ordfører, der sagde det sådan. Ja, på den måde, at vi har sagt, at 10 promille nok er for høj en grænse, men vi har aldrig været af den opfattelse, at nul var at foretrække, eller at nul ville være rigtigt.

Det sidste, jeg godt vil sige, er en direkte fortsættelse af dette. Jeg synes ikke, det er

urimeligt, at man har en regel, der siger, at blot én skatteyder løber hovedet imod skatte-loftet, så bør kommunen udskrive en vis minimumsgrundskyldpromille. Jeg ved godt, at det, når der kun er tale om en enkelt skatteyder, kan lyde som lidt af en tilfældighed, om den kommune nu kommer med i den gruppe, der er nødt til at forhøje sin grundskyldpromille, men det er jo ikke nogen tilfældighed. Det er slet ikke nogen tilfældighed, for kommunens skatteydere kommer kun i den situation, hvis den pågældende primærkommune har en meget høj beskatningsprocent, dvs. hvis den har truffet den beslutning at lægge en meget, meget stor andel af det nødvendige udskrivningsbehov på den personlige indkomstskat. Kommunen har foretaget et valg ved at lægge tyngden dér. Det er mere for at undgå, at der skulle være den misopfattelse et og andet sted, at det er en lidt tilfældigt virkende regel. Nej, den kommer kun i funktion de steder, hvor der er en meget høj beskatningsprocent. Ellers ville ingen jo løbe imod skatteloftet.

Jeg vil ikke i denne omgang sige mere. Jeg tror, alle kender de synspunkter, som vi hver for sig har, og jeg foretrækker altså for mit vedkommende at være med til at vurdere også denne regel i en større sammenhæng i næste samlings begyndelse, forhåbentlig. Det med forhåbentlig gik på begyndelsen og ikke på næste samling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.